

Mirador de la Torre des Verger o de ses Ànimes

Situació



Municipi:

Banyalbufar

Coordenades UTM
(31N ETRS89):

X: 457129
Y: 4392771



Dificultat i durada



1 min

Accés

El mirador es troba en el punt quilomètric 88,600 de la carretera Ma-10, que recorre la Serra de Tramuntana.

Interès principal

Tectònic

Interès secundari

Geomorfològic

Descripció de la localitat

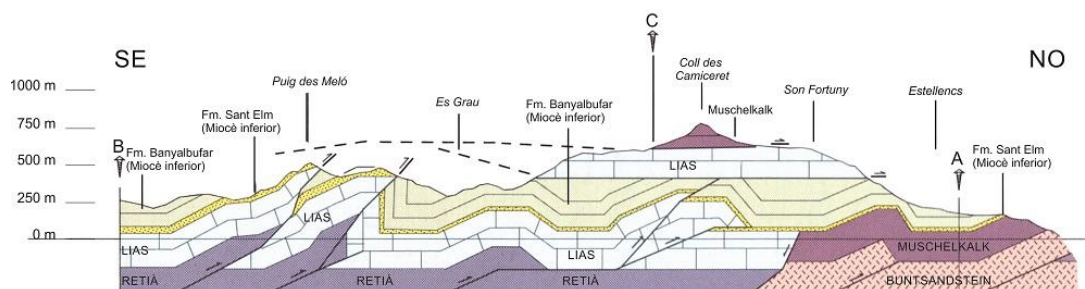
Des del mirador de la Torre des Verger s'albira l'estructura meridional de la Serra de Tramuntana.



Torre des Verger i vista des de l'interior de la costa del sud de la Tramuntana

La Serra de Tramuntana constitueix una alineació muntanyenca d'orientació SO-NE de 89 km de longitud i d'una amplada mitjana de 15 km. La línia de cims supera els 600 m i la part més elevada correspon al sector central, del qual el Puig Major, de 1445 m, és el punt més alt.

Aquests importants relleus estan constituïts per grans masses de roca (anomenades làmines) que s'han esllavissat i s'han acaramullat les unes damunt les altres, en forma d'encavalcaments, a causa d'un esforç de compressió. La base de l'esllavissament sol correspondre a un nivell tou més deformable, en aquest cas del retià (triàsic superior, 225-200 Ma) i es denomina nivell d'enlairament. A damunt aquest nivell s'esllavissen materials durs, normalment del lías (juràssic inferior, 200-185 Ma). L'origen d'aquests encavalcaments se situa en un període d'intensa activitat geològica anomenat orogènia alpina, que va començar fa uns 25 Ma.

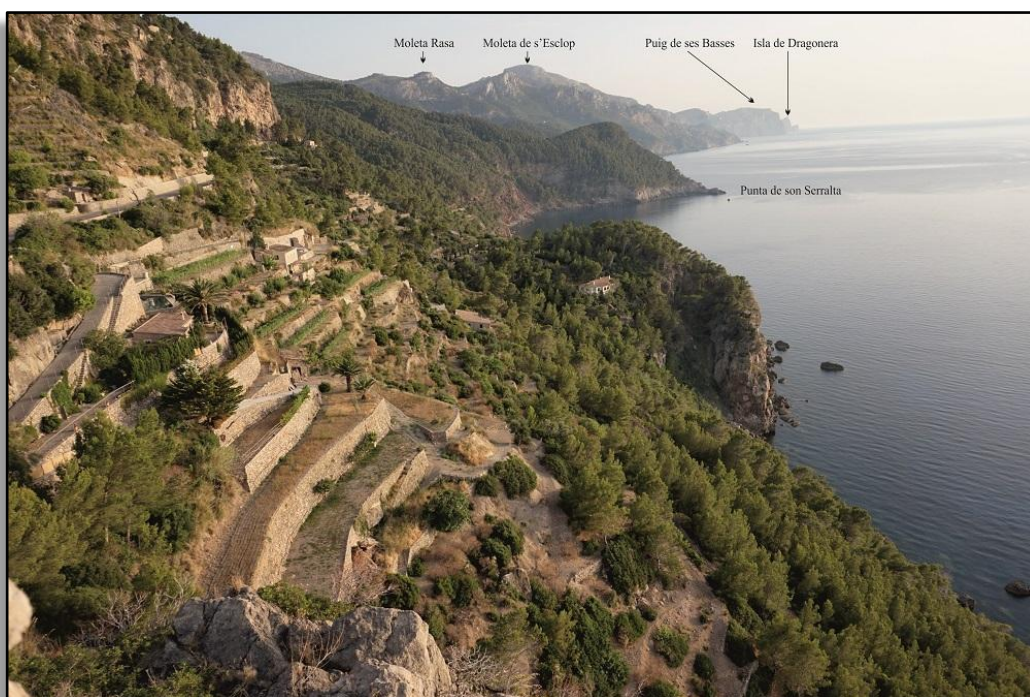


Esquema tectònic de la Serra de Tramuntana a la zona de Banyalbufar (modificat de Bernadí Gelabert, 1998).

Hi ha una gran diferència entre les costes del sector central i septentrional de la Serra i el sector meridional, on ens trobem. Mentre que a la costa del sector central i septentrional predominen els grans penya-segats de calcàries del lles, tallats a pic sobre la mar; al sector meridional afloren materials del triàsic i del miocè inferior, que, com que són més tous, donen lloc a vessants de pendent fort.

A causa del pendent fort i de la naturalesa dels materials que componen el vessant, hi són freqüents els esllavissaments en forma de cullera (també denominats circulars o rotacionals) i, als voltants dels relleus juràssics, els despeniments rocosos.

En aquesta zona de l'illa són abundants les construccions de terrasses dels vessants (marjades) per a l'aprofitament agrícola mitjançant murs de maçoneria de pedra (marges). Les construccions de terrasses afavoreixen l'estabilitat del vessant.



Vista des de la Torre des Verger. Al fons es pot entreveure la silueta de l'illa de sa Dragonera.

Per a saber-ne més

BERNARDÍ GELABERT FERRER, 1997. *La estructura geológica de la mitad occidental de la isla de Mallorca*. Tesis Doctoral. Colección memorias del ITGE. 129 p.

Recomanacions

Es recomana visitar el mirador a primera hora del matí o a darrera hora de l'horabaixa, ja que són els moments del dia en què l'atmosfera sol ser més neta.

Es recomana fer l'itinerari d'Interès Geològic Cala Estellencs-Banyalbufar o, si més no, visitar el LIG de Cala Estellencs.